

PEYGAMBERLERİN ORTAK AMACI: TEVHÎD (9)

(...dünden devam)

İşte Kur'ân'da Kureyş Kavminin bu kötü huyları, kendilerine, bir başka peygamber kavminin davranışı olarak canlandırılmakta ve öteki kavimlerin mahvına sebeb olan bu kötü huyların, bir gün kendilerinin de mahvına sebeb olacağı anlatılarak bu davranışlarından vazgeçmeleri öğütlenmektedir.

Kur'ân'ın kıssa anlatım tarzı, hikâye veya tarih üslûbu değil, öğüt üslûbudur. Amaç, tarihî olayları bir tarih kitabı ayrıntısıyla anlatmak değildir. Bu kıssaların bir kısmı Tivrât'ta vardır, bir kısmı da Araplar arasında söylenmekte idi. Tivrât'ta bulunan kıssalar da yine Yahûdîler veya onlarla temasta olan bazı kimseler tarafından Araplar arasında anlatılırdı. Bundan, Arapların bu kıssalardan az çok haberdar oldukları sonucu çıkmaktadır. Zaten Kur'ân'ın amacı da onların, kulaktan dolma bâtil inançlarını anımsatmak suretiyle onlara öğüt vermektir. Onun için Kur'ân bu anlatım tarzına *tezkrî* veya *zîkrâ* yani anımsatma ve öğüt verme demiştir. İnsanın bildiği bir şey anımsatılır. Bilmediği şeyi anlatmak, anımsatmak değil, öğretmektir.”
